

# Dinàmica escolar primària

## Catequesi comunió

Celebració Quaresma

## Quaresma: enCREUats

### CELEBRACIÓ DEL PERDÓ

#### DESFER NUSOS, TORNAR A COMENÇAR

##### 1. SITUAR EL MOMENT

La Quaresma és un temps per mirar-nos per dins i reconèixer que, sovint, no sempre actuem com voldríem. A vegades ens equivoquem, fem mal sense voler, deixem de fer el bé o ens deixem portar per la por, la ràbia o la indiferència. Això ens passa a tots.

Avui ens trobem per viure una celebració del perdó, un moment per reconèixer aquests nusos que se'ns fan al cor i per descobrir que sempre tenim una nova oportunitat per desfer-los. Aquesta celebració ens convida a reconèixer el que ens pesa i obrir-nos al perdó.

##### 2. EVANGELI

L'Evangeli ens recorda que fins i tot Pere, un dels amics més propers de Jesús, es va equivocar. Va tenir por i va negar que el coneixia. Però Jesús no el va rebutjar, sinó que li va obrir un camí nou.

Negacions de Pere [Lc 22, 54-62](#)

El van agafar, doncs, i se'l van endur a la casa del gran sacerdot. Pere seguia de lluny. Van encendre foc al mig del pati, s'hi assegueren al voltant, i Pere es va asseure entre ells. Una criada el veié assegut vora el foc i, després de mirar-se'l fixament, va dir:

--Aquest home també hi anava, amb ell.

Però ell ho negà:

--No, dona; no el conec de res.

Poc després, un altre el va veure i digué:

--Tu també ets d'ells.

Pere contestà:

## **Dinàmica escolar primària**

### **Catequesi comunió**

--No, home; no ho soc pas.

Cosa d'una hora més tard, un altre s'hi entossudí:

--És veritat, aquest també era amb ell: si fins i tot és galileu!

Però Pere va replicar:

--No, home; no sé de què parles.

A l'instant, mentre encara ell parlava, va cantar un gall. Llavors el Senyor va girar-se i mirà Pere; i Pere es recordà de les paraules que el Senyor li havia dit: «Abans que avui canti el gall, m'hauràs negat tres vegades.» I així que va ser fora, va plorar amargament.

### **3. EL CORDÓ DELS NUSOS**

A cada alumne se li dona (o porten de casa) un cordó. Aquest, representa el nostre camí i el nostre cor.

A continuació, es van llegint diferents situacions quotidianes, senzilles i properes, que poden passar a l'escola, a casa o amb els amics, com per exemple: m'he rigut d'algú, he ignorat algú que necessitava ajuda, he dit una mentida per sortir-me amb la meva, he respost malament, no he demanat perdó quan calia, etc. Si algun alumne s'hi reconeix -si alguna vegada li ha passat o ha actuat així-, fa un nus al cordó.

No cal explicar res en veu alta, és un gest personal. Cada nus representa una situació que ens costa, un error, una ferida o una decisió que no ens ha ajudat a créixer.

### **4. DESFER ELS NUSOS**

Ara observem el nostre cordó. Potser hi ha molts nusos, potser pocs. Tots són importants. En silenci, es convida els alumnes a pensar:

- Què hi ha darrera d'aquests nusos?
- Què sentia en aquell moment?
- Què podria fer diferent si tornés a passar?

A poc a poc, es proposa anar desfent els nusos, un a un. Cada infant els desfà al seu ritme, pensant en una manera concreta de millorar, de reparar o d'actuar diferent la propera vegada.

## **Dinàmica escolar primària**

### **Catequesi comunió**

#### **5. TANCAMENT**

Un cop acabat es pot fer una reflexió pausada, com a cloenda.

Quan reconeixem el que ens costa i ens obrim al perdó, el camí es fa més lleuger. Desfer un nus és decidir tornar a començar. El perdó no esborra el que ha passat, però ens ajuda a mirar endavant. El cordó torna a quedar lliure. No perquè siguem perfectes, sinó perquè hem entès que sempre podem tornar a començar. El perdó ens ajuda a caminar més lleugers i amb el cor més obert.

**Sempre hi ha un camí nou quan ens atrevim a desfer els nusos.**